

Arrest

nr. 317 386 van 27 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juli 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 309 801 van 14 juli 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 23 juli 2024 op basis van artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat E. RAHOU verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 juli 2024 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Tegen deze beslissing heeft verzoeker beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Bij arrest nr. 309 801 van 14 juli 2024 werd dit beroep verworpen.

Bij schrijven van 23 juli 2024 vroeg verzoeker de voortzetting van de procedure in de zin van artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Antwerpen op 04.07.2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer :

naam: (...)

voornaam: (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: Ijermaouas

nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldige verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

De identificatieprocedure werd reeds opgestart en betrokkene werd op 09.05.2019 geïdentificeerd door het Marokkaans Consulaat-Generaal te Antwerpen.

Legaal verblijf in België is verstreken. Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat hij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van zijn broer. Nergens uit het dossier blijkt dat hij daar niet toe in staat zou zijn. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige aangetoonde medische problematiek op naam van betrokkene.

Op 22.02.2019 werd betrokkene door de politie van Antwerpen aangetroffen in illegaal verblijf en werd hem een bevel betekend om het grondgebied te verlaten. Betrokkene gaf geen gehoor aan dit bevel.

Betrokkene diende vervolgens 4 keer vlak na elkaar een aanvraag gezinshereniging in met zijn Nederlandse broer op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980. De eerste drie aanvragen, ingediend op 14.06.2014, 13.02.2020 en 25.06.2020, werden geweigerd op 10.12.2019, 05.06.2020 en 19.11.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging tegen geen enkele weigeringsbeslissing in beroep en diende op 11.01.2021 een vierde aanvraag gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon. Op 01.06.2021 werd deze aanvraag in uitvoering van artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 door de Stad Antwerpen afgesloten met een bijlage 20 omdat betrokkene niet binnen de 3 maanden na de aanvraag bewijs had voorgelegd ten laste te zijn van de referentiepersoon in land van herkomst of deel te hebben uitgemaakt van diens gezin. Op 01.06.2021 werd hij dan eveneens een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten), waarbij hij

onmiddellijk het land diende te verlaten, en een bijlage 13 sexies met een inreisverbod van 3 jaar opgemaakt. Wij beschikken echter niet over de betekende versie van deze beslissing.

Op 29.06.2021 tekende dhr. (...) beroep aan bij de RvV (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) inzake de beslissing van 01.06.2021 (bijlage 20 van de stad Antwerpen). Bij arrest van 25.11.2021 werd dit beroep tot nietigverklaring verworpen door de RvV.

Op 21.11.2023 is dhr. (...) per volmacht in het huwelijk getreden te Nador met mevr. (...). Dhr. (...) was niet aanwezig bij de huwelijksvoltrekking, maar werd vertegenwoordigd door zijn vader.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Antwerpen op 04.07.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van partnergeweld.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gelet op de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 01.06.2021.

☐ 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 22.02.2019 en van 19.11.2020 die hem op 22.02.2019 en op 19.11.2020 werden betekend. 07.2020 via aangetekend schrijven werd toegestuurd. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Betrokkene werd nochtans door de stad Antwerpen aan de hand van een Sefor brochure geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene verklaart dat hij samenwoont met Mevr. (...), geboren op (...), en verblijvende te (...). Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 22.02.2019 door de politie van Antwerpen werd aangetroffen in illegaal verblijf en werd hem een bevel betekend om het grondgebied te verlaten. Betrokkene gaf geen gehoor aan dit bevel.

Betrokkene diende vervolgens 4 keer vlak na elkaar een aanvraag gezinshereniging in met zijn Nederlandse broer op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980. De eerste drie aanvragen, ingediend op 14.06.2014, 13.02.2020 en 25.06.2020, werden geweigerd op 10.12.2019, 05.06.2020 en 19.11.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging tegen geen enkele weigeringsbeslissing in beroep en diende op 11.01.2021 een vierde aanvraag gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon. Op 01.06.2021 werd deze aanvraag in uitvoering van artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 door de Stad Antwerpen afgesloten met een bijlage 20 omdat betrokkene niet binnen de 3 maanden na de aanvraag bewijs had voorgelegd ten laste te zijn van de referentiepersoon in land van herkomst of deel te hebben uitgemaakt van diens gezin. Op 01.06.2021 werd hij dan eveneens een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten), waarbij hij onmiddellijk het land diende te verlaten, en een bijlage 13 sexies met een inreisverbod van 3 jaar opgemaakt.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Op 29.06.2021 tekende dhr. (...) beroep aan bij de RvV (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) inzake de beslissing van 01.06.2021 (bijlage 20 van de stad Antwerpen). Bij arrest van 25.11.2021 werd dit beroep tot nietigverklaring verworpen door de RvV.

Uit het administratief dossier blijkt dat op 21.11.2023 is dhr. (...) per volmacht in het huwelijk getreden te Nador met mevr. (...). Dhr. (...) was niet aanwezig bij de huwelijksvoltrekking, maar werd vertegenwoordigd door zijn vader. Met betrekking tot enige beslissing van het voornoemd afgesloten huwelijk wordt het advies afgewacht van het parket van Antwerpen.

Betrokkene verklaart dat hij verblijft onder hetzelfde dak als zijn partner (...), die het voorwerp werd van het partnergeweld d.d. 04.07.2024.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest nr. 27.844 van 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen." Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
- ☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid.
- ☐ Artikel 74/14 §3, 5°: het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21.

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 22.02.2019 en van 19.11.2020 die hem op 22.02.2019 en op 19.11.2020 werden betekend. 07.2020 via aangetekend schrijven werd toegestuurd. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Betrokkene werd nochtans door de stad Antwerpen aan de hand van een Sefor brochure geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 01.06.2021.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een beslissing tot weigering van binnenkomst of verblijf of een beslissing die een einde heeft gemaakt aan zijn verblijf, of onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een terugdrijvings- of verwijderingsmaatregel, een nieuwe verblijfsaanvraag of een nieuw verzoek om internationale bescherming ingediend.

Betrokkene diende vervolgens 4 keer vlak na elkaar een aanvraag gezinshereniging in met zijn Nederlandse broer op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980. De eerste drie aanvragen, ingediend op 14.06.2014, 13.02.2020 en 25.06.2020, werden geweigerd op 10.12.2019, 05.06.2020 en 19.11.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging tegen geen enkele weigeringsbeslissing in beroep en diende op 11.01.2021 een vierde aanvraag gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon. Op 01.06.2021 werd deze aanvraag in uitvoering van artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 door de Stad Antwerpen afgesloten

met een bijlage 20 omdat betrokkene niet binnen de 3 maanden na de aanvraag bewijs had voorgelegd ten laste te zijn van de referentiepersoon in land van herkomst of deel te hebben uitgemaakt van diens gezin. Op 01.06.2021 werd hij dan eveneens een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten), waarbij hij onmiddellijk het land diende te verlaten, en een bijlage 13 sexies met een inreisverbod van 3 jaar opgemaakt.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Antwerpen op 04.07.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van partnergeweld. Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gelet op de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengencacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 22.02.2019 en van 19.11.2020 die hem op 22.02.2019 en op 19.11.2020 werden betekend. 07.2020 via aangetekend schrijven werd toegestuurd. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Betrokkene werd nochtans door de stad Antwerpen aan de hand van een Sefor brochure geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 01.06.2021.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een beslissing tot weigering van binnenkomst of verblijf of een beslissing die een einde heeft gemaakt aan zijn verblijf, of onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een teruggedrijvings- of verwijderingsmaatregel, een nieuwe verblijfsaanvraag of een nieuw verzoek om internationale bescherming ingediend.

Betrokkene diende vervolgens 4 keer vlak na elkaar een aanvraag gezinshereniging in met zijn Nederlandse broer op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980. De eerste drie aanvragen, ingediend op 14.06.2014, 13.02.2020 en 25.06.2020, werden geweigerd op 10.12.2019, 05.06.2020 en 19.11.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging tegen geen enkele weigeringsbeslissing in beroep en diende op 11.01.2021 een vierde aanvraag gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon. Op 01.06.2021 werd deze aanvraag in uitvoering van artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 door de Stad Antwerpen afgesloten met een bijlage 20 omdat betrokkene niet binnen de 3 maanden na de aanvraag bewijs had voorgelegd ten laste te zijn van de referentiepersoon in land van herkomst of deel te hebben uitgemaakt van diens gezin. Op 01.06.2021 werd hij dan eveneens een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten), waarbij hij onmiddellijk het land diende te verlaten, en een bijlage 13 sexies met een inreisverbod van 3 jaar opgemaakt.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Antwerpen op 04.07.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van partnergeweld.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gelet op de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene

Betrokkene verklaart dat tijdens het hoorrecht van 05.07.2024 dat hij verblijft onder hetzelfde dak als zijn partner (...), die het voorwerp werd van het partnergeweld d.d. 04.07.2024.

Uit het administratief dossier blijkt dat op 21.11.2023 dhr. (...) per volmacht in het huwelijk is getreden te Nador met mevr. (...). Dhr. (...) was niet aanwezig bij de huwelijksvoltrekking, maar werd vertegenwoordigd door zijn vader. Met betrekking tot enige beslissing van het voornoemd afgesloten huwelijk wordt het advies afgewacht van het parket van Antwerpen.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest nr. 27.844 van 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen." Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

Betrokkene verklaart tevens dat hij één broer in België woonachtig heeft. Betrokkene verklaart familie in België te hebben: in het administratief verslag verklaart hij een broer te hebben. Te noteren valt dat de diverse ingediende aanvragen tot gezinshereniging werden verworpen.

Betrokkene verklaart tijdens zijn hoorrecht van op 05.07.2024 niet wenst terug te keren naar zijn herkomstland om reden van een betere toekomst. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Marokko een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart tijdens het hoorrecht van 05.07.2024 geen medische klachten te hebben die hem zouden beletten terug te keren naar zijn herkomstland.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 22.02.2019 en van 19.11.2020 die hem op 22.02.2019 en op 19.11.2020 werden betekend. 07.2020 via aangetekend schrijven werd toegestuurd. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd. Betrokkene werd nochtans door de stad Antwerpen aan de hand van een Sefor brochure

geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 01.06.2021.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een beslissing tot weigering van binnenkomst of verblijf of een beslissing die een einde heeft gemaakt aan zijn verblijf, of onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een teruggedrijvings- of verwijderingsmaatregel, een nieuwe verblijfsaanvraag of een nieuw verzoek om internationale bescherming ingediend.

Betrokkene diende vervolgens 4 keer vlak na elkaar een aanvraag gezinshereniging in met zijn Nederlandse broer op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980. De eerste drie aanvragen, ingediend op 14.06.2014, 13.02.2020 en 25.06.2020, werden geweigerd op 10.12.2019, 05.06.2020 en 19.11.2020. Deze weigeringen (bijlage 20) werden telkens aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene ging tegen enkele weigeringsbeslissing in beroep en diende op 11.01.2021 een vierde aanvraag gezinshereniging in met dezelfde referentiepersoon. Op 01.06.2021 werd deze aanvraag in uitvoering van artikel 52 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 door de Stad Antwerpen afgesloten met een bijlage 20 omdat betrokkene niet binnen de 3 maanden na de aanvraag bewijs had voorgelegd ten laste te zijn van de referentiepersoon in land van herkomst of deel te hebben uitgemaakt van diens gezin. Op 01.06.2021 werd hij dan eveneens een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten), waarbij hij onmiddellijk het land diende te verlaten, en een bijlage 13 sexies met een inreisverbod van 3 jaar opgemaakt.

Betrokkene misbruikt de procedure van art 47/2 van de wet van 15.12.1980 louter om, via een andere weg, een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegen de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Antwerpen op 04.07.2024 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van partnergeweld.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gelet op de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen/haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, (...). - Attaché, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie te PZ Antwerpen, en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Brugge (CIB), de betrokkene (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Brugge vanaf 05.07.2024."

Op 19 september 2024 werd verzoeker verwijderd naar Marokko.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) ter zitting de vraag naar het actuele belang van verzoeker bij het voorliggende beroep, nu uit informatie verstrekt door verweerder op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoeker werd gerepatriëerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Nu blijkt dat het bevel door verzoekers repatriëring op 19 september 2024 volledige uitvoering heeft gekregen en een bevel maar éénmalig kan worden uitgevoerd, heeft verzoeker in principe geen actueel belang meer bij de procedure, tenzij een schending van een hogere rechtsnorm alsnog het belang zou kunnen actueel houden (RvS 13 december 2011, nr. 216.837).

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

Het gegeven van de repatriëring werd ter zitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De raadsvrouw betwist niet dat het bestreden bevel werd uitgevoerd en gedraagt zich naar de wijsheid wat betreft het argument van de waarnemend voorzitter dat een bevel maar een maal kan worden uitgevoerd. Ze houdt echter vast aan het actueel belang en verwijst naar een aanvullende nota die betrekking zou hebben op artikel 8 van het EVRM.

De Raad wijst erop dat in principe nieuwe gegevens ter zitting niet kunnen aangenomen worden, tenzij ze worden voorgelegd teneinde het actueel belang bij het beroep aan te tonen. De raadsvrouw wijst naar het stuk 5 waarin Mw. H.C. een *“statement wil maken voor de rechtbank”*. Mw. H.C. stelt dat zij nog steeds samen is met verzoeker en een duurzame relatie heeft. Zij voegt daarbij een kopie van haar Belgische identiteitskaart. De Raad stelt vast dat hij in het arrest nr. 309 801 van 14 juli 2024 een uitgebreide beoordeling gemaakt heeft in het licht van artikel 8 van het EVRM, waarin hij oordeelde dat de gemachtigde prima facie gevolgd kon worden waar de gemachtigde zich impliciet doch zeker vragen stelde bij het buitenlands huwelijk dat bij volmacht werd voltrokken. De Raad wees erop niet bevoegd te zijn om zich uit te spreken over de erkenning van de buitenlandse huwelijksakte, doch moest zich wel uitspreken over de vraag of een beschermingswaardig gezinsleven tussen verzoeker en zijn partner in de zin van artikel 8 van het EVRM was aangetoond, hetgeen om evidente redenen niet het geval was. Er waren immers gedetailleerde verklaringen inzake partnergeweld tussen verzoeker en Mw. H.C. en dat laatst genoemde angst had van verzoeker. Nu er geen sprake was van een beschermingswaardig gezinsleven, diende de gemachtigde niet over te gaan tot een belangenafweging. Immers, indien er geen beschermingswaardig gezinsleven voorligt in de zin van artikel 8 van het EVRM, kon er ook geen onrechtmatige inmenging of beperking door de overheid van dit gezinsleven zijn. Het loutere *“statement”* dat de Raad thans voorgelegd krijgt, waarin Mw. H.C. louter verklaart *“samen te zijn en een duurzame relatie te hebben”* doet geen afbreuk aan het voorgaande. Dit betoog volstaat niet om een schending van artikel 8 van het EVRM aan te nemen.

Waar de raadsvrouw ter zitting nog stelt dat verzoeker zou teruggekeerd zijn, ligt daar geen begin van bewijs van voor. Zelfs indien dit het geval zou zijn, dan nog kan huidig bestreden bevel niet opnieuw worden uitgevoerd, zodat dit niets wijzigt aan het standpunt dat verzoeker geen actueel belang bij huidig beroep meer heeft.

Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES